

Aanraken!

Sylvia Hubers

Microproza

Uitgeverij IJzer
Utrecht

Inhoudsopgave

Mijn hoofd boven het maaiveld	11
Als ik fluit	12
Litteratuur	13
Contact met het materiaal	14
Nat	15
Drie vriendjes en een fiets	16
Ervandoor in een jurk	17
Het knuffelen van de wereld	18
De egograaf sloeg uit	19
Een welriekende man	20
Waar je mee omgaat	21
Zonsondergangen in blik	22
Hypergelukkig	23
Stoofpeertjes	24
Oren neus oksels baard	25
Door je heen	26
Afscheid is afscheid	27
Net zo bang voor de dood als ik	28
Jij komt mij niet goed uit	29
Ruzie tussen bovenlichamen	30
Aanraken & aangeraakt worden	31
Een zoen in één zin	32
Iederen toon probeert iets uit	33
Nou praat ik nog steeds tegen je	34
Kleine daden	35
Wat een zien	36

Van je buik houden	37
Ik trap er niet in	38
Mijn mayonaisseillaise	39
In zand liggen	40
Lancelot was zijn zwaard vergeten	41
Twee idioten	42
En?	43
Iets streeft	44
Sterke schouders	45
Onze gewoontes	46
Als ik verliefd word	47
Waarom ik van Nederland hou	48
Ik liet me uit	49
Drinken op de dag dat de wereld zou vergaan	50
Mag dit succes	51
Om gitaar te leren spelen	52
Precies de juiste kus	54
Twee colonnes	55
Wij hebben elkaar	56
Behoefte aan behoeftes?	57
Per ongeluk iemand een hand	58
U negeert me	59
Gezellig	60
Het is mijn neus	61
Maling	62
Zijn hand ging niet omhoog	63
Opruimen	64
Mijn verdriet begon steeds opdringeriger te worden	66

De ontbrekende schalel tussen broek en rok	67
Onder de maan een volle boom	68
Met mijn vaders tape	69
Hoog en droog	70
Wat heeft mij?	71
Tegen de fles	72
Bij de begrafenis van de alcoholist	73
Zonder enig ingrijpen	74
De anderen zijn te druk!	75
Eindelijk niet verliefd	76
Het rommelt	78
Geld verkoos mij	79
Puntlaarzen	80
Een deur onder de deur	81
Sproeien	82
Aan de mensen hoe ze zich voelen	83
Mijn opa Cor	84
Lichtzinnig denken	85
Cruciaal	86
Ik zal voor je bidden	87
Laat ik hem drinken	88
Mijn man uit laten praten	89
Een enorme slok	90
Welke sport ik beoefen	91
Iedereen zwijgt	92
Het voedsel in de vuilnisbak	93
Ziektes!	94
De zuiverste linkerhand van het land	95

Ik bracht het mee naar huis	96
Bidden om regen	97
Natuurlijk was ik blij	98
Normaal	99
Ik hou van het gezeur van de mensen	100
Ten behoeve van een moeder	101
In wier buik	102
Neus!	103
Mijn neus was terug	104
Wij zijn leuke mensen	105
Uit koeien	106
Neem een ballon	107
Aan jou	108
Waarom heb jij geen kinderen?	109
Waar mijn kind was gebleven	111
Inborst	112
Wortel schieten op de buurvrouw	114
Ongevraagd de wereld verbeteren	115
Wat een mooi symbool	116
De veroorzaker van al het leed in de wereld	117
Beestjes uit mijn bestaan verwijderd	118
Dictatores	119
Knippen en plakken	120
Spekkoper	121
De orgeldood	122
Thuiszitten zo veel als ik wilde	123
Revolutie	124
Mij zien staan	125

Om het een en het ander	126
Het hoeft niet eeuwig	127
Aan mijn pols	128
Vrienden!!!!	129
Sterven voor stokpaardjes	130
Angst is raar spul	131
Kleine beestjes, grote beestjes	132
Als je maar wil	133
Of ik wilde leven	134
Met mijn ziel onder mijn arm	135
De vlieg en de plant	136
Mijn eigen man een andere man	137
G. vertelt	138
G. weet	139
G. en God	140
Omhooggevallen	141
Boos worden?	142
Frustratietolerantie	143
Het vele	144
Ongebreidelde groei	145
Misschien moet ik doodgraver worden	146
Met messen en boksbeugels	147
Achter een muur met een deur	148
Ik was gestopt met aanraken	149
Wat ik zou moeten worden	150
Een manipuleerbaar wezen	151
Woorden woorden woorden woorden woorden	152
Toen jij doodging en ik bleef leven	153

Hier is twijfel de regent	154
Kantelpunten	155
Er is er maar één die ik ben	156
De natuurkrachten	157
Besta nou maar	158

Mijn hoofd boven het maaiveld

Voorzichtig steek ik mijn hoofd uit boven het maaiveld. Eerst mijn kruin. Dan mijn prefrontale cortex, mijn achterhoofdskwabben... neus, oren, mond... nu komt ook mijn nek tevoorschijn... met de haren rechtovereind... mijn magere doch presentabele decolleté... ik durf mijn schouders op te trekken richting de hemel, mijn ellebogen uit te slaan, mijn rug te rechten, mijn navel – zonder piercing! – aan iedereen te laten zien en nou komen ook mijn heupen tevoorschijn... daar komen ze, mijn heupen die niets liever doen dan zich onbespied wanen tijdens hun pogingen klanken, woorden en als grassprietten vermomde jongemannen tot uitdrukking te brengen in bewegingen die niets aan de verbeelding overlaten... en nadat ook dat een debacle is geworden steek ik mijn puntige knieën naar buiten en voel met mijn grote teen dat deze wereld vooralsnog veel te koud voor mij is.

Tegenwoordig ben ik hypergelukkig, alleen ik ben daar niet op gebouwd. De hardware waarop mijn ervaringen en gevoelens draaien is hopeloos verouderd. Die is beslist aan modernisering toe. Maar wat zo'n verbouwing van mijn persoonlijke hardware me wel niet gaat kosten! Cursussen, coaches, eindeloze oefensessies en huiswerk, huiswerk, huiswerk. Ik heb taaie hardware, die zich niet gemakkelijk met softe, noch met harde methoden laat transformeren. Natuurlijk ben ik heel gemotiveerd, er is geluk in mij begonnen te gloren en nou wil ik dat ervaren ook! Maar misschien is het wel goed dat het niet al te snel gaat. Geluk is een vreemde snuiter, die je goed kan laten schrikken als je er nog niet aan bent gewend. En hypergeluk is helemaal een bizarre indringer die je met zijn capriolen de stuipen op het lijf kan jagen als je niet terdege op zijn bezoek bent voorbereid.

Kleine daden

Sta stil. Laat me je lieven. Loop door. Raak me niet aan met je ogen. Ook niet met die in je rug. Draai je om. Kijk me recht. Voeg je toe. Lief me. Hou rechts aan. Verlaat me van voren. Doe niks. Verhoog de feestvreugde – oh wat zeg ik nu weer. Verhoog het soortelijk gewicht van je bereidheid. Laat niet af. Bouw een haag van kleine, veelbetekenende daden om me heen.

Iets streelt

- 44 Ik word niet gestreeld door mijn man, ik word gestreeld door iets anders. Ik word gestreeld door iets. Mijn man heeft de handen; iets heeft het strelen en ik heb het gestreeld worden. Ik bof dat ik dit gewaar mag worden. Er wordt niet gestreeld. Streling waait door het universum.